

Situació actual del bàsquet

Grup de Debat amb experts vinculats al bàsquet · Barcelona, 17 de novembre de 2025

Federació Catalana
de Basquetbol

Grup de Debat

La Federació Catalana de Basquetbol (FCBQ) i l'Associació Catalana d'Entrenadors i Entrenadores de Basquetbol (ACEEB) van organitzar, el passat dilluns 17 de novembre, la quinzena sessió del Grup de Debat, una iniciativa que reuneix un grup de persones expertes de manera periòdica per debatre sobre un tema relacionat amb el bàsquet. En aquesta ocasió, el tema plantejat per generar debat va ser el següent: **'Situació actual del bàsquet'**.

Ferran Aril

President de l'FCBQ

Aquesta temporada el Bàsquet Català superarà les 85.000 llicències, la xifra més elevada de la història. Hi ha 5.355 equips i això provoca uns 2.600 partits cada cap de setmana. És el millor moment de la història i nosaltres intentem adaptar-nos a les diferents necessitats que tenen els clubs. Els tècnics de la Federació Catalana de Basquetbol estan treballant per reestructurar el sistema de formació dels entrenadors i les entrenadores. L'objectiu és que tots els equips tinguin un entrenador titulat a la banqueta.

Eduard Portela

*Impulsor del Grup de Debat
i president d'honor de l'ACB*

La situació actual del bàsquet em preocupa molt perquè ha deixat de créixer. La sensació general és d'estancament. Els directius de les grans competicions no tenen una visió global i la competència dels altres esports és cada vegada major. Es necessita una reflexió per repensar quines coses s'estan fent bé i quines no. No es pot continuar amb la mateixa línia de fa uns anys.

Ferran Peña

President de l'ACEEB

Un dels reptes del bàsquet actual és ser capaços de formar els entrenadors que demanda el sistema. El Bàsquet Català sempre ha sigut una referència pel que fa a entrenadors i cal seguir treballant molt per no perdre pistonada.

Joan Roca

*Director esportiu
i de competició de l'ACB*

L'ACB sempre ha tingut inquietud per la formació, però mai la potestat per organitzar competicions. Quan les universitats nord-americanes ofereixen molts diners, l'oferta econòmica per a les famílies és irrefutable. Com ara hi ha molt bona sintonia amb la FEB, hem posat en marxa la U22, una competició pensada perquè els jugadors joves que es queden aquí puguin créixer. Inicialment, jo era escèptic, però la competició és molt atractiva. Teníem molt clar que no podíem posar tots els equips al mateix sac i que l'havíem de dividir per nivells, ja que competitivament la diferència és molt gran. La competició ha arrencat com un tro i ha tingut un gran impacte mediàtic.

Aquesta competició no servirà perquè els joves que reben grans ofertes econòmiques no marxin, però sí per a que els que es queden tinguin una plataforma per créixer. La normativa obliga els equips a tenir sis jugadors espanyols a l'acta, una mesura que a l'ACB no podem posar.

Andreu Lladó

*Responsable I+D del departament
de competició de l'ACB*

Faltava una competició com la Lliga U22, una competició nacional d'àmbit formatiu. El rendiment està sent molt bo. El sistema de competició està funcionant molt bé, ja que s'ajusta a les realitats i els recursos dels clubs, que són molt diferents. Esportivament estem molt contents i, a més, el seguiment que està tenint és molt alt. El primer mes va reunir més de 2,3 milions d'espectadors repartits en les diferents plataformes. El fet que hi hagi seguiment i repercussió obliga, indirectament, als clubs a intentar que el seu nivell creixi. Els jugadors que hi participen reben beques i tenen facilitats per compaginar-ho amb els estudis. L'ajuda econòmica del CSD és important.

El repte de futur més important del bàsquet federatiu és la manca d'entrenadors i el seu nivell. El creixement dels jugadors depèn, en un percentatge molt alt, del nivell dels entrenadors que tinguin. Si hi ha pocs entrenadors i el seu nivell baixa, el nivell dels jugadors serà molt més baix en 5 o 10 anys. El proteccionisme de les famílies, la sobrecàrrega de tasques o l'ambient a la grada són alguns dels factors que se sumen a l'econòmic.

Maria Planas

Exentrenadora / Hall of Fame FIBA

El bàsquet femení ha baixat una miqueta respecte a fa uns anys. El nivell depèn de les diferents generacions, però ha perdut protagonisme als mitjans de comunicació. Quan es cuida el producte, els aficionats han demostrat que tenen interès. Crec que és necessari augmentar la promoció que es fa. Quan el futbol femení va començar a créixer, els mitjans de comunicació s'hi van abocar.

Hi ha moltes jugadores joves que marxen als Estats Units, però les noves reglamentacions ens poden afavorir. Algunes famílies estan obsessionades en enviar les seves filles a la NCAA i crec que s'ha d'analitzar molt bé cada cas.

1r partit internacional selecció espanyola femenina absoluta, Malgrat de Mar, 1963 (Fons Fundació)

Jordi Trias

Àrea esportiva del Barça

La preocupació que hem de tenir és l'evolució dels nostres jugadors i jugadores. Costa retenir joves. El bàsquet nord-americà s'emporta molts jugadors, però ara hem creat una nova competició que és genial. Sempre he pensat que les competicions FEB no funcionen perquè els joves progressin. El salt de júnior a sènior era massa gran.

Necessitem que els aficionats s'identifiquin amb jugadors de casa, que cada vegada és més difícil. És un peix que es mossega la cua. Al primer equip del Barça, per exemple, només tenim un jugador català. És una situació que s'ha de millorar perquè, si no, es convertirà en un problema. La gent vol anar al pavelló i pensar que pot ser un dels jugadors protagonistes. Es necessita més identificació. El calendari és molt dur. Abans s'entrenava dos cops al dia i ara, amb tants partits i viatges, costa trobar espai per fer entrenaments de qualitat.

Eurobasket, Selecció Espanyola, Barcelona, 1973 (Fons Fundació)

Josep Claret

Entrenador

El model que teníem fins ara no és vàlid perquè els jugadors joves continuen la seva formació a l'estranger. Hem de mirar què fan els altres països que han evolucionat bé, com Alemanya, Suècia o França. El model actual s'ha de replantejar perquè l'esport d'alta competició s'ha transformat en un negoci.

La força i la intensitat s'estan imposant al talent en totes les categories, tant les d'elit com les de formació. L'aspecte físic és prioritari i això va en detriment dels recursos tècnics. Una bona idea seria que un grup d'experts fessin una llista amb els aspectes tècnics que s'han de dominar en cada etapa formativa. Es necessita un pla orientatiu.

Luis Mendiola

Periodista

El bàsquet està funcionant bé, però es necessita que la gent s'identifiqui amb els jugadors. Això és fonamental. Créixer és complicat perquè no hi ha una política clara des de dalt. Hi ha massa actors que volen controlar el producte. ACB, Eurolliga, FIBA i, en poc temps, NBA, que serà un actor principal a Europa. La direcció no està molt clara. L'Eurolliga és una competició molt forta, però no sempre arriba al públic. Hi ha tants partits que costa de seguir i això crea desafecció.

Els mitjans de comunicació cada vegada han de seguir més competicions i esportistes. L'oferta de productes esportius és tan gran que no és senzilla de gestionar. A més, el futbol s'ho acaba menjant tot.

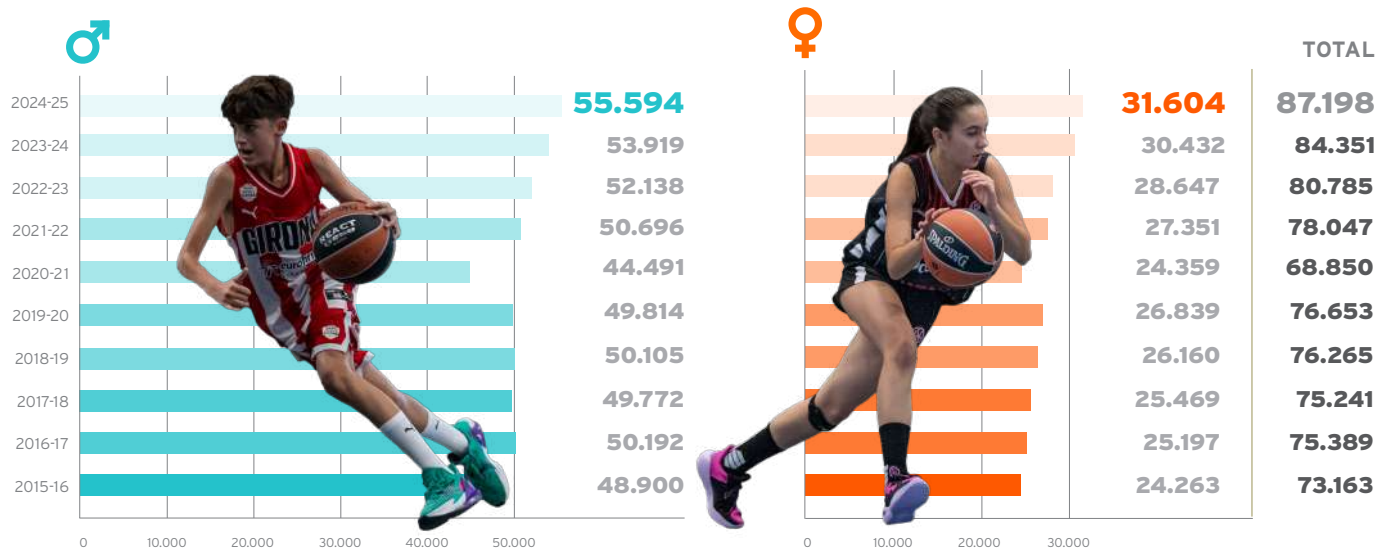

Miquel Nolis

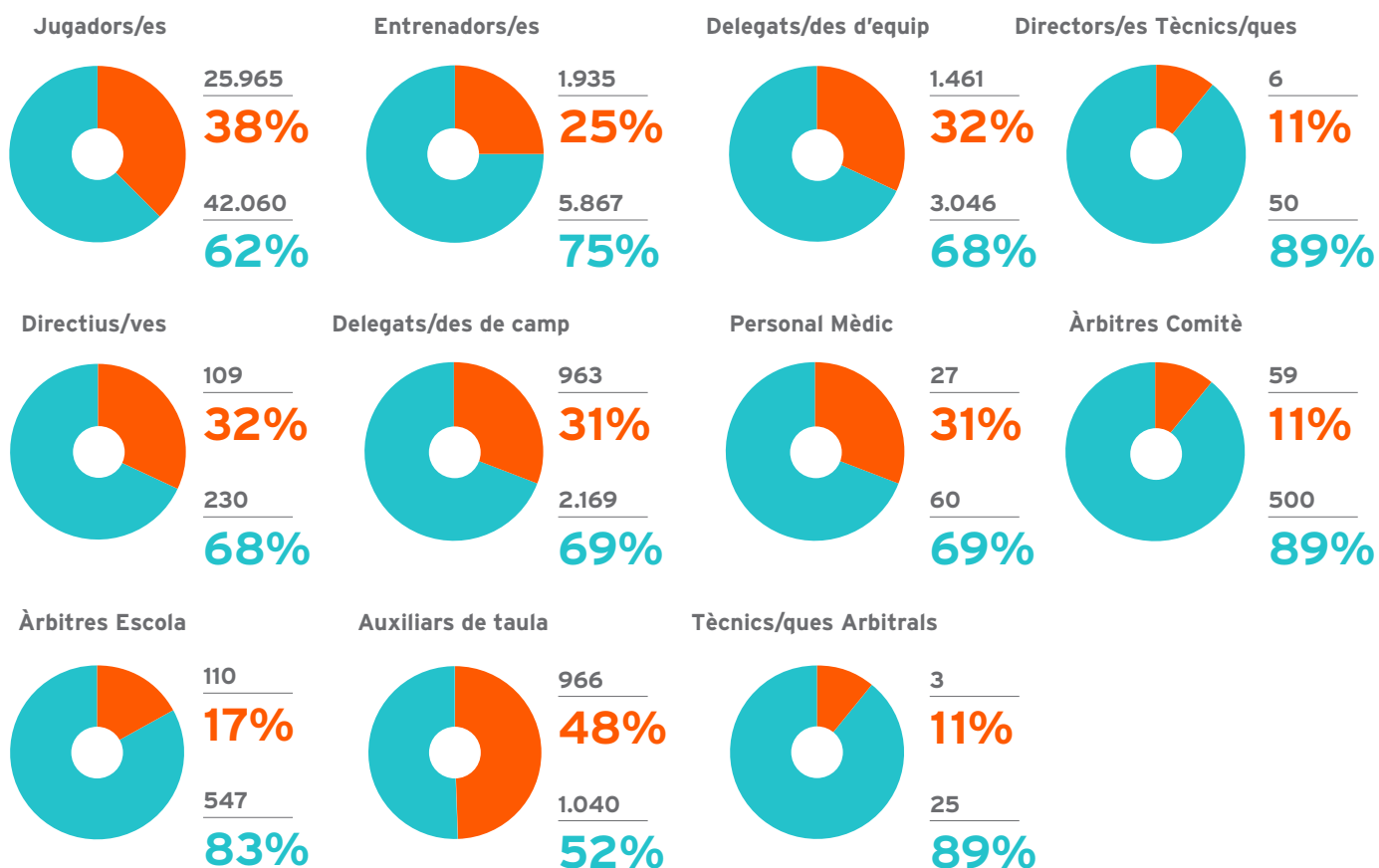
Entrenador

Des de l'aparició de les universitats americanes en el mercat, l'escenari formatiu ha canviat. Els calers sempre han manat, però en l'actualitat encara més. La diferència és tan gran que els joves marxen i, a més, tenen unes bones condicions per progressar. La Lliga U22 és una bona iniciativa, però hem de continuar posant l'accent en el bàsquet formatiu que hi ha a sota. L'estil de joc no ajuda i els joves no poden jugar amb les mateixes normes que a la NBA. La formació ha de seguir un procés diferent i no intentar imitar l'estil de joc dels professionals. La normativa s'hauria d'adaptar a les necessitats del bàsquet formatiu, potenciant que els nens i les nenes aprenguin a jugar a bàsquet.

LLICÈNCIES BÀSQUET CATALÀ PER TEMPORADA

LLICÈNCIES TEMPORADA 2024/25

Anna Junyer

Coordinadora 3x3 i seleccions U16-U20 de la FEB

L'any 2021, després de la pandèmia, el nombre de llicències va baixar. La davallada va ser molt important en tots els esports interiors. A partir de l'any 2022 la recuperació va ser notable. Actualment, el nombre de llicències estatals és de 440.427 (282.995 d'homes i 157.432 de dones).

El volum de jugadores joves que estan trucant a les portes de l'elit és molt important i en poc temps el salt competitiu serà visible. A més, els clubs ACB estan apostant fort pels seus equips femenins. El bàsquet és com una piràmide. La part visible és la més petita, però cal seguir dedicant esforços en la formació. Els entrenadors i les entrenadores fan una bona feina tàctica, però es necessita que també continuïn incidint en els aspectes tècnics. Generar-se tirs propis, llegir bé el joc, la passada i tenir recursos per a l'1x1...

Xavi Bassas

Entrenador

Al jugador nacional li costa arribar a l'ACB i és normal que els joves amb projecció marxïn als Estats Units, on tenen grans ofertes econòmiques. Potser és el moment de potenciar els entrenadors nacionals. Els joves necessiten tenir referents a l'elit.

El bàsquet actual té molta qualitat i atreu aficionats, però s'han de replantejar algunes coses del bàsquet formatiu. La clau és tenir bons entrenadors que li donin eines als jugadors joves perquè progressin i pensin. Entendre el joc és el primer pas.

Joan Creus

Exjugador i entrenador

La majoria dels jugadors joves que marxen als Estats Units no arribaran a la NBA i, per tant, molts tornaran. A més, quan estiguin fora deixaran espai perquè altres joves progressin. Iniciatives com la Lliga U22 són interessants. Espero que surti bé perquè els joves de 18 a 22 anys necessiten un bon entorn per progressar i les iniciatives que s'han fet fins ara no han funcionat mai.

L'Eurolliga té un nivell molt alt, però ha comés dues errades importants. La primera és l'aspecte econòmic. La segona, la localització dels equips, que s'han concentrat al sud d'Europa. L'arribada de l'NBA a Europa redefinirà l'escenari, però pot fragmentar encara més el producte. Els dirigents haurien de buscar fórmules perquè el bàsquet fos en obert a les televisions.

Eurobasket, Selecció Espanyola, Barcelona, 1973 (Fons Fundació)

Josep Bordas

Entrenador

El bàsquet viu una situació de desorganització global. Hi ha massa interessos oposats i això provoca el desencant dels aficionats. Els locutors televisius actuals haurien de saber vendre millor el producte. La Lliga U22 permet que la meitat dels jugadors siguin estrangers.

La sensació és que falten idees per potenciar el bàsquet. Hi ha molts equips catalans a l'elit, però pocs jugadors catalans. A més, no hi ha cap equip català a Primera FEB. Dona la sensació que els jugadors catalans del planter no troben una bona sortida. Vivim un moment de canvi i hem d'encertar en les decisions estratègiques, que condicionaran el futur. Es necessita una reflexió profunda i no sé si estem preparats.

Víctor Mas

Responsable del Segle XXI

Hi ha dos nivells de bàsquet; el social i el d'elit. La clau del seguiment d'esport com el futbol és la polèmica. L'espectacle esportiu és menor, però el seguiment és major. El bàsquet no sap vendre el seu producte perquè té por a la polèmica. La polèmica no hauria de ser un problema, però s'ha de saber conduir.

L'arbitratge actual és bo, però hi ha pocs àrbitres joves que pugen. Quan els àrbitres actuals es jubilin, la transició serà difícil. Les organitzacions no estan interessades en què l'arbitratge millori. Tan sols volen que l'arbitratge no creï problemes. La clau d'un bon arbitratge és fer una bona lectura del joc per adaptar-se al que en cada moment necessita el partit. La dificultat de l'arbitratge d'elit és la valoració. La mateixa jugada no s'ha de sancionar igual en funció de cada moment.

Barcelona 3/7/1992 . EFE/Lluís Gené, arxiu El Periódico.

Àngel Palmi

Impulsor del Grup de Debat i exdirector esportiu de la FEB

El problema més gran és la manca de lideratge per aconseguir que l'ACB, FEB, Euroleague, FIBA i NBA es posin d'acord en un únic projecte que aconseguixi rellançar el bàsquet a tot el món. Si no és possible evitar les grans ofertes econòmiques de les Universitats americanes, hem de continuar amb la nostra gran formació, fins el 17-18 anys. Per tornar-nos a il·lusionar quan tornin amb 21-22 anys.

Potser que la Lliga Sots 22 sigui adequada, però el que no s'ha d'oblidar és que amb l'actual estructura de competicions han aparegut multitud de jugadors i jugadores que amb el seu gran talent han aconseguit que el nostre bàsquet hagi sigut el millor d'Europa i del Món amb els EEUU. Segueixo creient que el valor diferencial amb la resta del món son els campionats que disputen els Clubs i Seleccions de formació a nivell Autonòmic i Nacional.

Final dels Jocs Olímpics de Barcelona 1992. Dimitri Lundt/Corbis/VCG/Getty Images

Federació Catalana
de **Basquetbol**

